

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **Ing. B. F.**, zast. JUDr. Irenou Kohoutovou, advokátkou, se sídlem Kroměříž, Komenského nám. 381, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 1/2004 – 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupkyni stěžovatele, JUDr. Jarmile Podivínské, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
- IV. Zástupkyni stěžovatele, JUDr. Ireně Kohoutové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2400 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 11/2004 – 44, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2004, č. j. Osv 10159/03/SD-303/KR, kterým byla žalobci ode dne 1. listopadu 2003 snížena dávka sociální péče formou opakovaného peněžitého měsíčního příspěvku na výši 2210 Kč.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) doručil dne 15. 11. 2005 Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, podání ze dne 13. 11. 2005, ve kterém se (v návaznosti na vrácení příloh krajským soudem, neboť věc již byla pravomocně skončena) proti skutečnosti, že byla věc pravomocně skončena, ohradil a uvedl, že mu písemné vyhotovení rozsudku nebylo vůbec doručeno, již třetí měsíc na rozsudek marně čeká, aby příp. mohl podat kasační stížnost. Požádal o doručení písemného vyhotovení rozsudku, a jak dále uvedl, „již nyní z opatrnosti“ požádal o přidělení advokáta a také požádal o poučení o svých procesních právech a povinnostech, aby v řízení neutrpěl újmu.

Krajský soud v Ostravě zaslal dne 25. 1. 2006 stěžovateli, pro potřeby řízení o ustanovení zástupce, k vyplnění formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech...“ s výzvou, aby jej stěžovatel řádně vyplněný, podepsaný a datovaný zaslal soudu ve lhůtě 10 dnů ode dne jeho doručení.

Stěžovatel doručil dne 10. 2. 2006 Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, podání ze dne 7. 2. 2006, které nazval „žádost o pučení“. Uvedl, že obdobný formulář již vyplňoval, a že by měl být od května 2004 založen ve spise. Dále uvedl, že neví v jaké fázi řízení se tato věc momentálně nachází, jaká má procesní práva, která by mohl nyní efektivně uplatňovat a jaké má procesní povinnosti, které musí jako účastník řízení dodržovat. Dodal, že „pokud bude řádně poučen, nevidí důvod proč důvodné žádosti nezávislého a především nestranného soudu nevyhovět“.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 6. 2006, č. j. 38 Cad 11/2004 - 55, žalobci ustanovil zástupkyni, advokátku, JUDr. Jarmilu Podivínskou, se sídlem Kellnerova 3a, Olomouc, a tuto současně vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila podání žalobce ze dne 7. 2. 2006 a odstranila jeho vady tak, aby uvedla, zda jde o kasační stížnost, a v kladném případě doplnila toto podání údajem o tom, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a uvedla důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně stěžovatele (zástupkyni) poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, může být řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Nejvyšším správním soudem odmítnuto.

Zástupkyně stěžovatele přípisem ze dne 13. 7. 2006 k výzvě krajského soudu zaslala podání, označené jako „Doplnění podání č. j. 38 Cad 11/2004“, ve kterém zejména uvedla důvody, proč žalobce zpochybňuje oprávněnost snížení dávek sociální péče správním orgánem. Závěrem navrhla zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které rozhodnutí žalovaného správního orgánu předcházelo.

Stěžovatel doručil dne 22. 8. 2006 Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, podání ze dne 21. 8. 2006, v němž (osobně, nikoliv prostřednictvím ustanovené zástupkyně) požádal o vydání kopie spisu a současně znovu žádal o řádné doručení rozsudku.

Z podání ze dne 23. 11. 2006, doručeného Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 11. 2006, vyplývá, že vzhledem k tomu, že zástupkyni stěžovatele, JUDr. Jarmile Podivínské, byla pozastavena činnost advokáta, ustanovila tato podle § 27 zákona o advokacii pro zastupování stěžovatele jako svoji nástupkyni JUDr. Irenu Kohoutovou, advokátku se sídlem v Kroměříži, Komenského nám. č. 381. JUDr. Irena Kohoutová věc převzala, s jejím obsahem se seznámila, a písemně (podáním ze dne 23. 11. 2006) reagovala na vyjádření žalovaného.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl doručován na stěžovatelovu adresu (*I. 18, K. n. H.*). Protože adresát, podle údajů na doručence zásilky, založené ve spisu, nebyl při pokusu o její doručení dne 21. 9. 2005 na uvedené adrese zastížen, zásilka byla téhož dne uložena na poště a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si

zásilku vyzvedl. Stěžovatel si však zásilku obsahující rozsudek v úložní lhůtě nevyzvedl a tato byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ostravě dne 10. 10. 2005.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona o. s. ř., nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení (což je případ předmětné zásilky), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli je třeba považovat desátý, tj. poslední den doby, počítané od uložení zásilky, určené do vlastních rukou adresáta, na poště. V dané věci by tak desátý den připadl na sobotu 1. 10. 2005, a proto bylo nutno za den doručení napadeného rozsudku považovat až nejbližší následující pracovní den, jímž bylo pondělí 3. 10. 2005, a rozsudek bylo takto nutno považovat za doručený.

Za tohoto právního i skutkového stavu věci tak nelze stěžovateli přisvědčit, že mu rozsudek doručen nebyl.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 dost. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli do vlastních rukou je třeba považovat pondělí 3. 10. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační

stížnosti počala běžet v úterý dne 4. 10. 2005 a skončila v pondělí dne 17. 10. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 17. 10. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že „první“ podání stěžovatele, které by bylo možno vyhodnotit jako podání s určitými znaky kasační stížnosti, bylo podání ze dne 13. 11. 2005, doručené osobně Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, dne 15. 11. 2005, a dalším podáním taktéž s určitými znaky kasační stížnosti bylo potom podání ze dne 7. 2. 2006, doručené Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, osobně dne 10. 2. 2006.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2005, č. j. 38 Cad 11/2004 – 44, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele, JUDr. Jarmila Podivínská, byla ustanovena soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 v návaznosti na § 120 s. ř. s. označené zástupkyni za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 2150 Kč, sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (ve znění účinném ke dni poskytování právních služeb) za dva úkony právní služby [á 1000 Kč - § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky] a dvou režijních paušálů (á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

Zástupkyni stěžovatele, JUDr. Ireně Kohoutové, Nejvyšší správní soud přiznal za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 2400 Kč, sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (ve znění účinném ke dni poskytování právních služeb) za jeden úkon právní služby [á 2100 Kč - § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky] a jednoho režijního paušálu (á 300 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu